

nu skal sige, er så lillebitte, at den virker som et påskud til at bryde ud af en aftale. Den er i virkelighedens verden så lillebitte. Vi kunne sagtens være blevet enige om nogle fornuftige krav til danskprøven, men vi kunne altså ikke blive ved med at gå opad i niveau for den danskprøve.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har allerede sagt det; jeg indrømmer, at vi, da vi lavede aftalen, burde have været mere inde i hele sprogskejunglen. Det var vi ikke, men så gjorde vi dog et hæderligt forsøg på at forstå den.

Kl. 12.30

Jeg synes, det er rimeligt at sige, at de krav, vi stiller, svarer til dem, der stilles til enhver dansk borger. Man skal kunne orientere sig i det, der foregår i den danske debat, når man skal gøre brug af sin stemmeret, der følger med indfødsretten, og derfor stiller vi krav om et sprogligt niveau, der ligger mellem 8. og 9. klasse, mens integrationsministeren kun vil gå med til et sprogligt krav, der ligger på 4.-klasses-niveau. Det er for lavt sat, jeg synes også, det er despekt for dansk indfødsret, og dansk indfødsret skal være målet og ikke midlet for integration.

Jeg indrømmer, at vi på mange måder står i en forfærdelig situation, fordi vi nu skal prøve at råde bod på 20 års elendighed. Men det sker altså ikke ved, at vi stikker hovedet i busken og siger, at det går nok alligevel.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg kan ikke anerkende det med 4.-klasses-niveau, men jeg tror ikke, jeg vil uddybe det nærmere, for så kan vi blive ved med at stå her og sige de samme ord, som vi har sagt i to-tre debatter og under adskillige langvarige møder om sagen. Jeg anerkender ikke, at det, vi og ministeren ønsker, kun er et 4.-klasses-niveau, for det er ganske enkelt ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Else Theill Sørensen kom i slutningen af sit indlæg ind på noget, der næsten besvarer det spørgsmål, jeg agter at stille nu. Det refererer til bemærkningerne i lovforslaget, hvor der står, at de personer, der med dette lovforslag får dansk indfødsret, er behandlet efter den gamle aftale, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti

indgik i 2002, men den aftale eksisterer altså ikke længere, fordi Dansk Folkeparti ikke vil være med. Jeg hørte, at dengang det skete, sagde integrationsministeren, at de var en meget, meget vanskelig samarbejdspartner, for de holdt ikke aftalerne. Men skidt nu med det, aftalen er i hvert fald opsagt af en af parterne.

Nu siger fru Else Theill Sørensen, at Socialdemokraterne langt hen ad vejen var med i denne aftale. Men er det ikke rigtigt, at den eneste aftale, der ligger i øjeblikket, og som er grundlaget for cirkulæret, er aftalen, som er indgået mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er glad for, at fru Elisabeth Arnold stiller det spørgsmål:

Det er muligt, jeg har sagt sådan, men så har jeg udtrykt mig uklart. Det, jeg mente, var, at synspunkterne langt hen ad vejen blev delt af Socialdemokratiet. Jeg tænkte på de generelle stramninger i udlændingepolitikken, men jeg havde ikke til hensigt at tale om cirkulæret i den sammenhæng. Det er muligt, jeg har gjort det, men så var det en fejl, og så er jeg glad for at få lov til at rette den.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er vi jo i en fase af lovgivningsarbejdet, hvor alt er offentligt. Debatterne her i Folketingssalen er offentlige, udvalgsrapporterne er offentlige, og folk, der søger om statsborgerskab, skal have information om, hvilke kriterier der ligger til grund for, om de får statsborgerskab eller ej. Men vi må altså konstatere, at i øjeblikket foreligger der nogle betingelser, som er aftalt mellem Dansk Folkeparti og regeringspartierne, og intet andet.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Papirerne er ikke gået i stykker, brændt eller noget andet. Sagerne behandles efter de retningslinjer, der står i cirkulæret fra 2002.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Socialdemokraterne har ved flere lejligheder givet udtryk for det ulykkelige ved den aftale, der tidligere blev indgået mellem Dansk Folkeparti og VK-regeringen. Aftalen var ikke bundet op på, at regeringen kunne være sikker på, at de, som i virkeligheden skulle være regeringens